

Evharistija

*Premišlujem Kristusa kot Božji kruh, ki ga
lomimo,
kot popolno zaupanje človeku,
kot popolno ljubezensko izročitev Cerкви,
kot neuničljiv temelj medsebojne edinosti.
En Kruh,
ena daritev, najpopolnejša, najsvetejša, najbolj
ljubeča,
eno srce Darujočega.*

*In vprašanje vsakemu:
Želiš dati svoje srce v Mojega?*

*Kakšna nedoumljiva skrivnost
je Evharistija!*

»da bi bili eno...«

*poljubi križ
za zajtrk
in reči
Kristusu na njem
da Te gane
opoldne
zvečer
boš obedoval
njegove sadove
in si ponoči
zaželel,
da bi jutri
vse opravil
še bolj
goreče*

*Pogleda
sta se nama ujela
na dvignjenem kosu Kruha.*

*Oltar
najsvetejše daritve
je postal ogledalo,
na katerem sem prepoznal
najino izbiro.*

Pot popolnosti.

*Kadar nama bo težko,
se spomniva,
da gledava tolikokrat
skozi iste oči
najbolj dragocen trenutek zgodovine:*

*Bog v kruhu postaja človek
in nama prinaša življenje.*

*vrsta lačnih
med njimi
kakšen sit
kdo drug prestradan*

*težko pričakovan
grizljaj
od pamtiveka sanjan
kos kruha
požirek vina*

*vse ostane isto
vse se spremeni*

*kos kruha
ki ga dvigaš
zate življenje in moč
za drugega silna norost
meni še vedno
in spet
nedoumljiva skrivnost*

*momljaje mlaskam
mlečno cedeče se
milosti Božjih misli
jezik jecljaje
prežvekuje ubesedovanje
iz večnosti zveneče Modrosti*

*klokotajoče pretakanje
sladko hranljivih sokov
skozi srebajoča ušesa
pomirjujoče boža
presušene brbončice
hrepeneče duše*

*(srce se predaja
ugodju prehranjevanja
s cvetenjem prve Besede
poln želodček se
zadovoljno smeje
in zahteva še več)*

*strast
Ti manjka
tisti*

*Žgoče sčebetajoči požar
v srcu
ki ognjevito bliska
iz Tvojih oči
in puha s toplo sapo
ob žarečih besedah*

*strast do življenja
do dihanja in gibanja
do gledanja in okušanja
do poslušanja in molitve*

*gorečnost za Gospoda
bo použila
vsak podarjeni trenutek
Te naredila
apostola*

*vse
poti
ena
smer*

iztegnjene roke na križu

*Tvoj
pogled
moj
poljub
krvavečim
ranam
norost
Ljubezni
edini
smerokaz*

*vzemi me, Gospod
neobčutljivega
nepozornega
negotovega
neodločnega
vzemi
da bom Tvoj
rahločuten ob drugih
buden za lajšanje stiske
z vero v Usmiljenje
pripravljen dati življenje
vsak trenutek
v svojo Besedo
me vzemi*

*moral bi iti
v puščavski pesek
pogledati
Življenju v oči
in potem
po dolgem času
priti nazaj
umreti
v naročju pogleda
ki bo videl
zaklad
tiste neznansko rodovitne
tišine
noč poje*

*tihi drget
umiva
ostanke dneva*

*košček upanja
svileno zacvete
čez samoto
popotnika*

*pijem srebrno
studenčnico
zvonjenja
jutranje zarje*

*sem bos
in preskrbljen*

*kar imaš
moraš dati
sonce žalostnemu
oblake na modrem nebu
trzljaj bele rože
slepemu
komaj slišen poljub vetra
gluhemu*

*kar si prejel
moraš podariti
moraš moraš
če nočeš ostati
zaprt v svojo pravljico
in nesrečen*

*ustvarjen si
da se daješ
brez plačila
in uradnih ur*

*tretji dan ti
bo vse povrnjeno*

*sto triinpetdeset pesmi
različnih
nosim v svojih sopihajočih prsih
izjokal
izpel
izživel
izmolil
izgovoril
bi jih rad*

*a mi ostane le eno
ta trenutek
edino potrebno*

*Napisal bi Ti pesem.
Namesto moje roke
bi božala Tvoj nasmeh.*

*Podaril bi Ti cvet.
Spominjal bi Te
na vonj po svežem jutru.*

*Prižgal bi Ti lučko.
Temnim večerom
bi pozlatila hrepenenje.*

*Dobro poglej.
V drobnem trenutku,
še preden se z mislijo dotakneš
prebujenega srca,
najdeš darilo:*

*med venčnimi listi
bele lilije
tiste besede.*